ΠΑΝΤΟΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Της **Αντας Ψαρρά**

Η πρόσφατη έκθεση του τμήματος για τα ανθρώπινα δικαιώματα του Στέιτ Ντιπάρτμεντ (του 2013) κατακεραυνώνει την Ελλάδα για την αθλιότητα των φυλακών, την έλλειψη υγιεινής, ακόμα και επαρκούς τροφής για τους κρατούμενους, τον συνωστισμό πέρα κι έξω από κάθε οδηγία των διεθνών οργανισμών, τον τεράστιο αριθμό υπόδικων που κρατούνται μαζί με τους καταδικασμένους, τα κρατητήρια που λειτουργούν σαν «εναλλακτικές» φυλακές, χωρίς οι κρατούμενοι να βλέπουν το φως της ημέρας και χωρίς προαυλισμό, με ανήλικους να κρατούνται μαζί με ενήλικες, με αθώους μετανάστες και πρόσφυγες που κρατούνται για μήνες σε άθλιες συνθήκες μόνο και μόνο επειδή δεν έχουν χαρτιά. Αναλυτικά στοιχεία της έκθεσης υπάρχουν στην ιστοσελίδα της «Εφ.Συν.» (www.efsyn.gr/?p=178875). Προφανώς οι συντάκτες της έκθεσης δεν είχαν στη διάθεσή τους στοιχεία για την κατάσταση που επικρατεί ειδικά στο νοσοκομείο του Κορυδαλλού, αν και είναι βέβαιο ότι αυτά θα καταγραφούν το 2014. Το μόνο που βρήκαν να υπάρχει στις φυλακές χωρίς πρόβλημα είναι η πρόσβαση σε τρεχούμενο νερό, αν και, σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες και τις καταγγελίες του δημάρχου Δομοκού, στη συγκεκριμένη φυλακή -που θα μετατραπεί τώρα και σε Αλκατράζ- λείπει ακόμα και το νερό.

Τα τελευταία νέα από την κινητοποίηση των κρατουμένων στο νοσοκομείο είναι πολύ ανησυχητικά, μια και ήδη η ταλαιπωρημένη υγεία τους έχει κατά πολύ επιβαρυνθεί. Ρεπορτάζ και συνεντεύξεις κρατουμένων που δημοσιεύτηκαν τις προηγούμενες ημέρες πιστοποιούν ότι η τροπολογία που ψηφίστηκε δεν πρόκειται όχι να λύσει το πρόβλημα, αλλά ούτε καν να ανοίξει μια χαραμάδα αισιοδοξίας. Ενα πολύ σκληρό γράμμα έχει αναρτηθεί τα τελευταία εικοσιτετράωρα στον γνωστό ιστότοπο Indymedia. Το γράμμα είναι ενυπόγραφο και γράφτηκε από έναν κρατούμενο που «νοσηλεύεται» στο νοσοκομείο των φυλακών Κορυδαλλού, δηλώνει αναρχικός, οροθετικός αλλά και πρώην χρήστης. Με δυο λόγια, ο άνθρωπος αυτός γνωρίζει καλά τι σημαίνει ακρότατο όριο ενός «αόρατου περιθωρίου».

Το γράμμα, πέρα από τους σκληρούς χαρακτηρισμούς για τον υπουργό Δικαιοσύνης και για όλο το σύστημα (και πάντως όχι σκληρότερους από εκείνους των αγοραίων αγκιτατόρων του ραδιοτηλεοπτικού συνονθυλεύματος), περιέχει ανατριχιαστικές αλήθειες και διαπιστώσεις που έχει μεγάλη σημασία να γίνουν αντιληπτές από όσους διεκδικούν –ακόμα- την πεποίθηση ότι μπορεί να υπάρξει ένα δικαιότερο σύστημα αντιμετώπισης των καταδικασμένων να ζουν στα σωφρονιστικά ιδρύματα και ειδικά στο υποτιθέμενο νοσοκομείο.

Ο Σ.Φ., αφού χαιρετίζει την αλληλεγγύη και τη συμπαράσταση των άλλων φυλακισμένων στον αγώνα τους, περιγράφει τη σκληρή απόφαση που είναι πρακτικά απεργία πείνας και γράφει: «Η περιβόητη τροπολογία του (…) υπουργού κ. Αθανασίου είναι απλά στάχτη στα μάτια μας. Στα κρατητήρια των μπάτσων βρίσκονται 129 οροθετικοί που περιμένουν να έρθουν εδώ και δεν έρχονται λόγω χώρου! Από το νοσοκομείο, εκείνοι που πληρούν τις προϋποθέσεις που έχει θέσει ο (…) υπουργός δικαιοσύνης δεν είναι πάνω από 35-40 άτομα. Οι υπόλοιποι τι κάνουμε, κύριε μεσσία; Αν έρθουν από τα κρατητήρια ο πληθυσμός θα τριπλασιαστεί». Αυτό είναι όμως μια αδιαμφισβήτητη αλήθεια που δεν μοιάζει να έχουν αντιληφθεί οι αρμόδιοι.
Ο κρατούμενος συνεχίζει: «Σήμερα το πρωί (1/3) κρατούμενος του νοσοκομείου κρεμάστηκε στην τουαλέτα και τον επανέφεραν με ηλεκτροσόκ και ενέσεις αδρεναλίνης, κλινικά νεκρός». Χαρακτηρίζει την απόπειρα αυτοκτονίας δολοφονία με ηθικό αυτουργό τον υπουργό. «Αυτά τα περιστατικά θα πληθαίνουν μέρα με την ημέρα. Κάποιοι ζαλιζόμαστε, έχουμε αρχίσει να παραπατάμε! ΟΧΙ ΝΑ ΤΑ ΠΑΡΑΤΑΜΕ (…) Οταν αρχίσετε να μας κουβαλάτε 10-10 στα νοσοκομεία θα το καταλάβετε! Τότε θα βρείτε μπάτσους να μας φυλάνε, αλλά τότε θα είναι αργά γιατί ούτε ορούς δεξτρόζης θα δεχτούμε». Πράγματι, ένας αριθμός τόσο απελπισμένων και αδύναμων ανθρώπων θα είναι πολύ… στενάχωρος για τα λιγοστά κρεβάτια των νοσοκομείων.

Στη συνέχεια καλεί κάθε «αντιστεκόμενο» να συμπαρασταθεί στον αγώνα τους, υπογραμμίζοντας όμως: «Μην τολμήσει κανείς να εκμεταλλευτεί ψηφοθηρικά τον αγώνα μας γιατί θα τους τσακίσουμε στα ίσα» (κατονομάζει εδώ τον ΣΥΡΙΖΑ, κάποιους αναρχικούς και όψιμους υπερασπιστές), ενώ θεωρεί τον αγώνα τους αγώνα επιβίωσης, είτε αυτός χαρακτηρίζεται νόμιμος είτε παράνομος. Το σημείο όμως που οφείλει κάθε αρμόδιος να αντιληφθεί εγκαίρως είναι στο τέλος της επιστολής, όταν ο Σ.Φ. δηλώνει ότι ο δρόμος είναι ανοιχτός, «προτείνοντας» την επαναφορά της θανατικής ποινής, ενώ απευθυνόμενος στον υπουργό Δικαιοσύνης λέει: «Ας σκάψει μια τάφρο στην οποία θα πετάει όλους τους αναρχικούς, συνταξιούχους, οροθετικούς, καρκινοπαθείς, αντιφρονούντες και όποιον άλλο γουστάρει! Θα εκτοξευτεί και το περιβόητο πρωτογενές πλεόνασμα! Σας κάνω την τιμή,

πρώτα και πάντα ως αναρχικός και μετά ως οροθετικός και πρώην χρήστης ο οποίος έχει οικογένεια, να είμαι ο πρώτος που θα θανατωθεί με όποιον τρόπο εσύ (ενν. τον υπουργό) διαλέξεις. Προσφέρομαι να ανοίξω τον δρόμο που εσύ και οι ομοϊδεάτες σου ανεξαρτήτως πολιτικής ταμπέλας χαράξατε!».

Αυτή η σκληρή επιστολή μπορεί να είναι υπερβολική έως και απειλητική για τους αποδέκτες, αλλά περιέχει ένα στοιχείο που θα ήταν λάθος να αγνοήσει η πολιτεία. Αυτοί οι άνθρωποι εκεί βιώνουν διπλή και τριπλή τιμωρία και δεν έχουν άλλο όπλο παρά τη ζωή τους για να διεκδικήσουν ένα ψήγμα δικαιοσύνης που αυθαίρετα το στερούνται. Πριν να είναι λοιπόν πολύ αργά για όλους, οφείλει άμεσα το υπουργείο να εξετάσει ξανά το θέμα, να δώσει λύσεις, να σκύψει στα αιτήματα που είναι σχεδόν αυτονόητα σε μεγάλο βαθμό και να καλύψει τις ανάγκες των ασθενών κρατουμένων. Ο δε εισαγγελικός ισχυρισμός ότι δεν επισκέπτεται το νοσοκομείο γιατί έχει οικογένεια και φοβάται μην κολλήσει, είναι κάτι σαν τον τελευταίο ρόγχο ενός πολιτισμού που ξεψυχά.

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα των Συντακτών την Τρίτη 4/3/2014